

[Weikop.]

hvad der kan ske fra dette partis side; det kan være, at partiet skifter sind igen, hvis det kommer til at stå over for forslag, der i nogen grad begrænser handelsfriheden. Men der lægges gennem denne lov — det er noget, vi i øvrigt altid har vidst — en betydelig magt i administrationens hænder, og derfor er det ganske afgørende, hvordan loven administreres. Den højtærede minister har ikke fået gennemført, hvad jeg nærmest vil kalde de administrative regler, der var i det oprindelige lovforslag; der er i stedet kommet nogle bemærkninger i betænkningen. Den højtærede minister har således en lejlighed til at følge sine liberale synspunkter med hensyn til fuld liberalisering eller meget fri bevillingsudstedelse uden at være bundet af de stive regler, som den højtærede minister oprindeligt havde foreslået.

Men administrationsapparatet ligger jo stadig væk i — ja, nu bliver det vel valutakontoret eller vareforsyningsdirektoratet, og det til trods for at retsforbundet ønsker at få varedirektoratet ophævet. Jeg forstod også, at det egentlig ønskede at få administrationen direkte underlagt handelsministeriet, og det har derfor forbavset mig noget, at retsforbundet slet ikke har rejst spørgsmålet om varedirektoratets afvikling, men ganske simpelt har affundet sig med, at det skal bestå, og at der skal være et personale vel på ca. 360 mennesker.

Hvilke opgaver i varedirektoratet der kræver så mange mennesker, står mig ikke helt klart, og jeg har ikke spurgt om det under udvalgsbehandlingen. Når jeg ikke gjorde det, var det, fordi den højtærede minister ved første behandling sagde, at han endnu ikke havde haft lejlighed til at sætte sig ind i forretningsgangen. Det er der måske ikke noget at sige til, men det vil ikke afholde mig fra senere, når jeg regner med, at handelsministeren er kommet mere ind i sagerne, i valutaudvalget at rejse spørgsmålet om, hvor mange mennesker selve valutalovens administration kræver, og hvor mange mennesker der beskæftiger sig med opgaver, som ikke direkte har med valutalovens administration at gøre. Det kan også være interessant at få belyst dette spørgsmål i forbindelse med beregningen af gebyrer.

Vi ved meget vel, at der er et vist samarbejde mellem monopoltilsynet og varedirektoratet, men hvad dette samarbejde kræver af personale, ved jeg ikke noget som helst om. Jeg ved, at den højtærede minister tidligere her i tinget har sagt, at monopoltilsynet krævede noget større personale eller en mindre udvidelse. Det er åbenbart, at jeg hverken håber eller ønsker, at det skal gå med valutakontoret som med monopoltilsynet, der beskæftiger sig med opgaver, som rent umiddelbart for mig i hvert fald står som det rene tidsspilde.

Lad mig bare nævne én ting: monopoltilsynet bestemte, at vægten af chokoladeprodukter skulle anføres på emballagens forside, endskønt chokoladeproduktet hævdede, at det for hele branchen ville koste 2½-2¾ mill. kr. mere end at sætte vægtangivelsen på bagsiden. Der blev ankesag, og ankenævnet gav chokoladeproduktet medhold og bestemte, at mærkningen skulle stå på bagsiden. Tænk, hvilket arbejde der er sat i gang i en sådan sag — så vidt jeg kan se, oven i købet ved hjælp af statens husholdningsråd, der jo ellers skulle have til opgave at spare. Også Danske Husmødres Forbrugerråd har været med til at sætte en sådan sag i gang. Jeg tror, at branchen har måttet ofre mange kræfter i denne sag; der har været skrevet lange indlæg, sagførere har vel også været i gang, ankenævnet er kommet i funktion o. s. v. o. s. v., alt sammen for noget, der har så uvæsentlig betydning og — må jeg måske sige i denne forbindelse — vægt. Vil man stadig beskæftige sig med den slags ligegyldige spørgsmål, vil de to administrationsgrene, valutakontoret og monopoltilsynet, lade personale lave undersøgelser om ganske ligegyldige sager i den retning, jeg her har nævnt, ja, så kan man unægtelig få meget at bestille. Må jeg ikke i al stilfærdighed anbefale den højtærede handelsminister, at han, når han får sat sig lidt ind i forretningsgangen, måske påser, at både valutadirektorat og monopoltilsyn kun beskæftiger sig med de væsentlige sager.

Medens jeg nu er ved de væsentlige og uvæsentlige ting, og da der som sagt foregår et vist samarbejde mellem varedirektoratet og monopoltilsynet, vil jeg gerne pege på en anden ting. Vi kan ved forhandlinger om lovforslag i udvalg pege